

CATHALINA
GEERAERTS

FELIX
HEREMANS

GREET
VERSTRAETE

Official Opening Film
50th Edition

MOSTRA INTERNAZIONALE
D'ARTE CINEMATOGRAFICA
LA BIENNALE DI VENEZIA 2023
Official Selection

A FILM BY
FIEN TROCH

HOLLY

PRIME TIME & MIRAGE PRESENT IN CO-PRODUCTION WITH TARANTULA, TOPKAPI FILMS & TABIKI FILM, LES FILMS DU FLEUVE, AGAT FILMS
with CATHALINA GEERAERTS, FELIX HEREMANS, GREET VERSTRAETE, SEROY FRAU ALICE, ELS DECEUNELIER, MARY LOUISE STERKENDYKES, ROBBY CLEIREN, SARA DE BOSSCHERE
DIRECTED BY FIEN TROCH PRODUCED BY FRANK VAN DEN EEDEN, SIOB KEECE, NICO LEUNEN, AND JOHNNY JENEL COSTUME DESIGNER MAGALI COREMANS EDITOR NATALIA TREVINO, SANNE RUIJBRECHT EXECUTIVE PRODUCERS SOPHIE VAN DEN KEYBUS AND VERONIQUE DUBRAY EXECUTIVE PRODUCERS TACO DRUJHOUT, TUN HAZEN, MICHEL SCHÖPPING
EXECUTIVE PRODUCERS LAURENS DRIJ PRODUCED BY DONATO ROTUNDO, JEAN PIERRE BARDENNE, LUC BARDENNE, DELPHINE TOMSON, ARNOLD HESLENFELD, LAURETTE SCHILLINGS, FRANS VAN GESTEL, ANITA VOORHAM, JULIETTE SCHRAMECK PRODUCED BY ANTONINO LOMBARDO, ELISA HEENE

PRIME TIME mirage MARITIMA TOPKAPI LES FILMS DU FLEUVE AGAT FILMS SEROY FRAU ALICE ELS DECEUNELIER MARY LOUISE STERKENDYKES ROBBY CLEIREN SARA DE BOSSCHERE COSTUME DESIGNER MAGALI COREMANS EDITOR NATALIA TREVINO, SANNE RUIJBRECHT EXECUTIVE PRODUCERS SOPHIE VAN DEN KEYBUS AND VERONIQUE DUBRAY EXECUTIVE PRODUCERS TACO DRUJHOUT, TUN HAZEN, MICHEL SCHÖPPING EXECUTIVE PRODUCERS LAURENS DRIJ PRODUCED BY DONATO ROTUNDO, JEAN PIERRE BARDENNE, LUC BARDENNE, DELPHINE TOMSON, ARNOLD HESLENFELD, LAURETTE SCHILLINGS, FRANS VAN GESTEL, ANITA VOORHAM, JULIETTE SCHRAMECK PRODUCED BY ANTONINO LOMBARDO, ELISA HEENE

PRIME TIME AND MIRAGE
PRESENTEREN

HOLLY

EEN FILM VAN FIEN TROCH

2023 BELGIË, NEDERLAND, LUXEMBURG, FRANKRIJK
DRAMA
VLAAMS
104'

SYNOPSIS

In de vijfde langspeelfilm van Fien Troch volgen we Holly, een 15 jarig meisje. Nadat ze een dodelijke schoolbrand lijkt voorspeld te hebben zijn alle ogen op haar gericht. Lerares Anna is geïntrigeerd door het vreemde voorgevoel van Holly en nodigt haar uit om aan vrijwilligerswerk te doen in de rouwende gemeenschap. Overal waar ze komt geeft Holly rust, warmte en hoop aan wie ze ontmoet. Maar al snel beginnen mensen haar speciale gave op te zoeken en wordt er steeds meer van Holly geëist.

INTERVIEW MET FIEN TROCH - REGISSEUR

HOE IS HET IDEE VOOR HOLLY ONTSTAAN?

Al tijdens de montage van mijn vorige film Home voelde ik het verlangen ontstaan om een grotere vrijheid op te zoeken, om eens een film te maken die meer loskwam van het narratieve. Doorheen de jaren had ik veel ideetjes voor grappige scènes verzameld - ik hou nogal van situatiedumor - die ik in mijn vorige films niet kwijt kon. Eigenlijk wilde ik die scènes gewoon eens allemaal aan elkaar plakken, en zien of dat een film zou opleveren. Mijn vriend Nico (Leunen, die ook haar films monteert) suggereerde dat ik een arena nodig had om al die scènes in te situeren. Zo ontstond het idee van een gemeenschap die in rouw is na een schoolbrand. Binnen die setting wilde ik verschillende humoristische taferelen tonen, die de absurditeit benadrukken van hoe mensen met zo'n trauma omgaan. Alleen: dat wilde maar niet lukken. (lacht) Het scenario bleef een groot ratjetoe. Dus dat idee heb ik moeten loslaten. Maar er was wel één personage waar ik altijd aan bleef vasthouden: Holly. Een heel gewoon meisje dat plots een speciaal talent toegedicht wordt, in een gemeenschap die door een tragische gebeurtenis heel ontvankelijk is voor iets "bovennatuurlijks". Uiteindelijk ben ik de hele film rond haar beginnen op te bouwen.

**HOLLY HELPT HET VERDRIET
VAN ANDEREN TE DRAGEN,
EN ZET ZICH OOK IN ALS
VRIJWILLIGER. NAASTENLIEFDE
EN BEHULPZAAMHEID ZIJN
CENTRALE THEMA'S IN DE FILM.
WAT INTERESSEERT JE DAARAAN?**

Het is een vraag die me in het algemeen bezighoudt: wat betekent goed doen? En waarom doen mensen dat? Ik denk zelf ook heel erg na over wat ik in het dagelijkse leven kan doen om iets te verbeteren. Zeker als je in Brussel woont, word je op straat vaak met miserie geconfronteerd. Dat kruipt soms heel erg in mijn hoofd. Ik zit vaak te tobben over wat ik daaraan kan doen - en vooral over wat ik niet doe. Maar gek genoeg vertaalde dat zich tot nu toe nauwelijks in mijn films. In Holly sloop die kwestie voor het eerst op een organische manier het verhaal binnen.

Het personage Anna, een lerares die ook een vrijwilligersorganisatie leidt, verbeeldt mijn tegenstrijdige gevoelens over dat thema. Ze is een echte wereldverbeteraarster. Enerzijds bewonder ik mensen als zij enorm, en anderzijds heb ik toch ook meteen de nood om daar ook vraagtekens bij te plaatsen - want waarom doe je dat eigenlijk? Bestaat oprecht altruïsme wel? Bovendien stellen mensen als Anna zich vaak nogal belerend op, alsof ze het allemaal beter weten. Die grijze zone interesseert me. Maar voor alle duidelijkheid: ik heb enorm veel respect voor mensen die zich maatschappelijk engageren. En ik heb

liever iemand die enkel maar het goede doet om 's avonds zelf beter te kunnen slapen, dan iemand die gewoon helemaal niets doet.

**"HOLLY" KLINKT WELLICHT NIET
TOEVALLIG ALS "HOLY": MEER
EN MEER MENSEN BEGINNEN
TE GELOVEN DAT ZE SPECIALE
KRACHTEN HEEFT. WILDE
JE BEWUST SPELEN MET DIE
RELIGIEUZE DIMENSIE?**

Ik wou niet te nadrukkelijk verwijzen naar religie, maar het sloop er wel bijna vanzelf in. Ik kan me inbeelden dat heel lang geleden hetzelfde mechanisme speelde toen Jezus Christus als de Messias werd bestempeld. Dat zijn ook vragen die me bezighouden: waarom geloven mensen iets? En geloven ze dat dan echt, of is het gewoon comfortabel om op een moeilijk moment in zoiets mee te gaan?

**ZIJN ER WAARGEBEURDE
ELEMENTEN DIE HET
VERHAAL VAN HOLLY HEBBEN
GEINSPIREERD?**

Het allereerste zaadje voor dit personage werd heel lang geleden al geplant. Een oudere vrouw vertelde me ooit dat haar man een hartinfarct had gehad, maar dat hij gered was dankzij haar kleindochter van zes. Die had hem gevonden, en was tegen haar oma komen zeggen: "Opa is aan het slapen op de grond". Wat me daaraan fascineerde, was dat die vrouw haar kleinkind zo ophemelde, en voortdurend herhaalde dat zij haar opa "gered" had. Terwijl dat meisje zelf waarschijnlijk dacht: "Ik zei ook gewoon maar dat opa aan het slapen was op de grond". (lacht) Op basis van die anekdote ben ik me gaan verdiepen in verhalen over helden en mirakels. En ook daarin zag ik meestal gewoon mensen die toevallig op het juiste moment op de juiste plek waren, en zo plots iemand werden die ze misschien helemaal niet waren. Zo gaat het ook met Holly: ze belt op een dag naar school

om zich afwezig te melden, en net dan brandt de school af. Misschien deed ze zomaar wat. Maar daardoor wordt ze wel plots iemand, en daar geraakt ze niet meer uit.

ZIT ER IETS VAN JEZELF IN HOLLY?

Ja, ik ben net als zij heel ontvankelijk voor de emoties van andere mensen. Dat is soms vervelend, want als ik ergens binnenkom, weet ik direct wie er verdriet heeft, en dan voel ik me bijna verplicht om met die persoon te gaan praten. Ik moet me daar bewust een beetje tegen wapenen, want ik neem heel veel verdriet van de wereld in mij op. Anderzijds heeft het mij ook altijd geholpen bij mijn films: het laat me toe om gemakkelijk in mijn personages te kruipen.

WAAR JE NORMAAL GEZIEN OM DE DRIE A VIER JAAR EEN NIEUWE FILM MAAKT, ZATEN ER NU ZEVEN JAAR TUSSEN HOLLY EN JE VORIGE FILM HOME. HOE KOMT DAT?

Door een combinatie van factoren. Met Home heb ik voor het eerst een "succes" beleefd - al is dat heel relatief. (lacht) Maar toch: plots vonden veel mensen mijn film best oké. Ik wist niet goed hoe ik daarmee moest omgaan, en

heb even tijd nodig gehad om daarvan los te komen. Ik wilde bij het schrijven namelijk niet meteen vervallen in Home 2. Het heeft dus langer dan gewoonlijk geduurd om uit te zoeken wat deze film precies moest zijn. Bovendien is Nico heel lang in het buitenland geweest voor een aantal projecten. Toen ben ik een beetje verloren gelopen in het mama zijn. Creatief zijn tussen negen en drie, dat ging me niet zo goed af. (lacht) Maar toen de coronapandemie uitbrak, is Nico halsoverkop naar huis gekomen. Toen is er een rust neergedaald. Op twee weken tijd kon ik plots het scenario schrijven waar ik al een jaar of vijf op aan het broeden was. Ik hoop alleszins dat het de volgende keer niet meer zo lang zal duren. Ik wil graag meer films maken op minder tijd.

HOLLY LIGT IN DE LIJN VAN JE VORIGE FILMS, MAAR VOELT OOK ANDERS DOOR DE AANWEZIGHEID VAN EEN (AL DAN NIET) BOVENNATUURLIJK ELEMENT. WILDE JE BEWUST EEN NIEUWE RICHTING INSLAAN?

Ik ben daar niet obsessief naar op zoek, maar zeker omdat ik me wilde losmaken van Home, voelde het wel fijn om een element te vinden dat Holly echt anders maakte. Tegelijk ondervond ik snel dat ik niet te ver wilde gaan in dat bovennatuurlijke aspect. Want dan voelde het niet meer als mijn genre film. Ik wilde dat het verhaal gegrond bleef, en dat er altijd die twijfel was: is er nu iets bovennatuurlijks aan de hand of niet?

NET ZOALS IN HOME SPELEN JONGE DEBUTANTEN DE HOOFDROLLEN. HOE HEB JE CATALINA GEERAERTS, DIE HOLLY VERTOLKT, GEVONDEN?

We hebben enorm veel meisjes gezien voor de hoofdrol, en eigenlijk was Catalina een van de eersten die op casting kwamen. We waren meteen onder de indruk, ze was een natuurtalent. Maar toch hebben we daarna

nog een halfjaar verder gecast, vooral omdat ik er zelf nog niet helemaal uit was hoe Holly er precies moest uitzien. Ik had misschien een nog frêler meisje in gedachten. Maar uiteindelijk hebben we toch gekozen voor het talent van Catalina: ik wist dat ik haar bijna alles zou kunnen vragen, omdat zij écht kon acteren. Ze is er zich niet eens bewust van dat ze zo goed is - een beetje zoals Holly eigenlijk...

WAAROM KOOS JE VOOR FELIX HEREMANS IN DE ROL VAN HOLLY'S BESTE VRIEND BART, DIE ZICH OP HET AUTISMESPECTRUM LIJKT TE BEVINDEN?

Het was een lange, onvoorspelbare zoektocht om de juiste acteur te vinden voor die rol. Ik had het personage geschreven als een jongen met een beperking. We organiseerden dus castings in het buitengewoon onderwijs, en lanceerden ook oproepen voor mensen met een beperking, in welke zin dan ook. We hebben mensen gezien met dyslexie, maar ook met Downsyndroom. En uiteindelijk is onze keuze op Felix gevallen. Hij is neurodivers, maar gaat naar een aso-school en functioneert daar perfect. Hij is superzelfstandig, en doet in de stad dingen die mijn eigen zoon, die even oud is, van mij nog niet mag doen. (lacht) Op de set had ik als regisseur soms de neiging om hem te vragen om een scène anders te spelen, maar dan besepte ik: 'nee, dit is gewoon Felix, en als ik het anders had gewild, had ik iemand anders moeten casten'. Hij is een superlieve jongen, en heel grappig bovendien. Toen ik de eerste versie van de film aan mensen toonde, kreeg ik vaak als reactie: 'Bart is zo leuk, maar hij komt te weinig aan bod'. Dus toen we later een extra draaidag deden, heb ik speciaal een nieuw, komische scène met hem uitgevonden, waarin hij de klas wordt uitgestuurd.

JE WERKTE ALWEER SAMEN MET FRANK VAN DEN EEDE, DIE EERDER OOK CLOSE DRAAIDE.

KAN JE IETS OVER JULLIE LANGDURIGE SAMENWERKING VERTELLEN?

Al mijn langspeelfilms heb ik gedraaid met Frank. Vanaf mijn eerste film Een ander zijn geluk was er meteen een geweldige klik, zowel artistiek als vriendschappelijk en die is nooit meer weggegaan. Onze samenwerking is zo natuurlijk dat ik me niet kan voorstellen om een film met iemand anders te draaien. Bij elke film wil hij dat ik eerst vertel hoe ik het zie en dan begint hij pas mee te denken. En dat is voor mij echt fundamenteel. Hij zegt niet hoe hij vindt dat het moet, ik moet het bepalen en pas dan duikt hij er in en maakt er iets onwaarschijnlijk van. Hij kruipt helemaal in de wereld die je hebt gecreëerd en zoekt daar dan samen naar wat visueel het best het verhaal vertelt, zonder ego. Hij is ongelooflijk genereus en is enkel tevreden wanneer ik tevreden ben. De identiteit van mijn films wordt voor een enorm groot deel mede bepaald door hem. Het fijne is ook dat je op den duur elkaar zo goed kent, dat de communicatie echt moeiteloos gaat. We kunnen eerlijk en direct zijn met elkaar, ook als het niet goed is en soms is zelfs een blik genoeg om te weten wat we denken. En niet te vergeten hij is enorm grappig, essentieel voor mij in het leven, op de set, voor de vriendschap.

DE MUZIEK IS OPNIEUW VAN DE HAND VAN DE AMERIKAANSE MUZIKANT JOHNNY JEWEL, BEKEND VAN CHROMATICS. HIJ LEVERDE OOK DE SOUNDTRACK VOOR HOME. HOE VERLIEP JULLIE SAMENWERKING?

Nico is bevriend geraakt met Johnny toen hij Ryan Goslings Lost River monteerde. Voor Home had hij ons bestaande muziek gegeven, maar bij Holly heb ik hem al in de scenariofase betrokken. Hij voelde heel snel aan welke richting ik uit wilde. Er zit iets verontrustends in zijn muziek, dat doet

denken aan oude horrorfilms. Iets heel lieflijks, dat toch wat vervormd klinkt. Bovendien vertrouwde Johnny ons in die mate dat we zijn muziek naar eigen goeddunken mochten herwerken. Sommige nummers bezorgde hij ons als een soort blokkendoos: als we wilden, mochten we ze uit elkaar halen en er iets anders mee bouwen in de montage. Zo groot is zijn vertrouwen in Nico.

FIEN TROCH - REGISSEUR

Fien Troch (1978) studeerde in 2000 af aan de filmafdeling van Sint Lukas in Brussel, waar ze later terugkeerde als docent. Haar speelfilmdebuut 'Een ander zijn geluk' (2005) een psychologisch drama over een Vlaamse dorp die in de ban geraakt van een vluchtmisdrijf waarbij een kind sterft. De film werd geselecteerd voor Toronto IFF en San Sebastian Film Festival en won ook verschillende prijzen. Haar debuut werd gekozen als Officiële Belgische Oscarinzending van dat jaar.

Trochs tweede film UNSPOKEN, met Emmanuelle Devos en Bruno Todeschini in de hoofdrol, toont de nasleep van de verdwijning van een jong meisje en werd ontwikkeld in de Cinéfondation van Cannes in 2007. Haar derde film KID won de Eurimages Award voor Meest Veelbelovende Project in Rotterdam en de studenten Award op het Paris International Film Festival en werd opgenomen in 2012.

Voor haar laatste film 'Home' (2016) won Troch de publieksprijs op Film Fest Gent en de regieprijs in Venetië waar ze het jaar daarna in dezelfde jury van de sectie Orizzonti zetelde.

HOLLY is haar vijfde speelfilm en gaat in competitie in première op het Filmfestival van Venetië 2023.

FILMOGRAFIE

- 2023 **HOLLY** - Langspeelfilm / 104 min.
- 2022 **THE RESPONDER** - Serie / Regie van 2 afleveringen.
- 2016 **HOME** - Langspeelfilm / 103 min.
- 2012 **KID** - Langspeelfilm / 94 min.
- 2008 **UNSPOKEN** - Langspeelfilm / 96 min.
- 2005 **EEN ANDER ZIJN GELUK** - Langspeelfilm / 97 min.
- 2001 **COOL SAM AND SWEET SUZIE** - Kortfilm / 15 min.
- 2000 **MARIA** - Kortfilm / 18 min.
- 1999 **WOOWW** - Kortfilm / 16 min.
- 1998 **VERBRANDE AARDE** - Kortfilm / 9 min.

--HOLLY--	
Prod.	
Roll	Scene
AOMG	19
Director	FIEN
Camera	FRAN

CAST

Holly	Cathalina GEERAERTS
Bart	Felix HEREMANS
Anna	Greet VERSTRAETE
Anna's Man	Serdi FAKI ALICI
Holly's Moeder	Els DECEUKILIER
Dawn	Maya LOUISA STERKENDRIES
Schooldirecteur	Robby CLEIREN
Sonja	Sara DE BOSSCHERE

CREW

Regie	Fien Troch
Scenario	Fien Troch
Producers	Antonino Lombardo, Elisa Heene
Co-producers	Donato Rotunno, Jean-Pierre Dardenne, Luc Dardenne, Delphine Tomson, Arnold Heslenfeld, Laurette Schillings, Frans van Gestel, Anita Voorham, Juliette Schrameck
Director of Photography	Frank van den Eeden, SBC NSC
Montage	Nico Leunen, ACE
Componist	Johnny Jewel
Casting	Magali Coremans
Art Direction	Natalia Treviño, Sanne Rubbrecht
Sound	Taco Drijfhout
Sound Design	Tijn Hazen
Sound Mix	Tijn Hazen, Michel Schöpping
Color Grading	Laurens Orij
Costume Designer	Sophie Van den Keybus
Make-up	Véronique Dubray
Production	Prime Time & Mirage
Coproduction	Tarantula, Topkaki Films & Tabiki Film, Les Films du Fleuve, Agat Films
Benelux Distributeur	Cinéart

PERCONTACTEN

Heidi Vermander
Cinéart
+32 475 62 10 13
heidi@cinéart.be

Riema Reybrouck
postbills.agency
+32 486 22 73 23
riema@postbills.agency